

## Tadını Tadanlara Afiyet Olsun

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Salı, 21/02/2012 - 12:45

F.Bahçe Başkanı Aziz Yıldırım, Silivri'deki duruşma salonunda gazetecilere şöyle çıkışıyor:

- Dün "Memleket elden gidiyor," diye açıklamalar yapmıştım. Siz hâlâ şikeden bahsediyorsunuz. Ne şikesi, ne şike davası?.. Memleket elden gidiyor, memleket!... Korkmayın. Biz korkmuyoruz. Erkek adam bin defa değil, bir defa ölür...

İlginç bir çıkış...

Silivri'deki bir sanık, "özgür" basın mensuplarına, "korkmayın," diyor... "Gerçekleri yazın!.."

Ve kendi ağzından çıkan bir sözü [korku/belası] yazdıkları için onları eleştiriyor, halk deyimi ile, fırçalıyor...

Bu noktada, Silivri'nin damı altında risk altında olan kimdir?

Fenerbahçe Kulübü başkanı Aziz Yıldırım.

Özgür basının "ileri demokrasi" ortamı içinde görev yapanlar kimlerdir?

Medya mensupları.

Ve Aziz Yıldırım onlara korkmamaları gerektiğini demir parmaklıklar ardından söylemektedir.

Demir parmaklıkların özgürlük tarafında kalan gazeteciler ise, susmaktadır.

Peki, ileri demokrasimizin özgür medya unsurları neyi yazmaktan korkmaktadırlar?

- Memleketin elden gittiğini!..

Peki, memleket sahiden elden gidiyor mu?

Evet, galiba böyle oluyor.

Bir ülkenin gazetecileri, Fenerbahçe Kulübü başkanının ağzından çıkan bir sözü, ağzından döküldüğü gibi yazmaktan korkuyorlarsa, o ülke gerçekten elden gidiyor, demektir.

Çünkü demokratik bir ülkede basın 4. kuvvettir!

Demokrasinin, Cumhuriyetin ve rejimin bir numaralı savunucusudur.

Medya, bir mahkemede Fenerbahçe kulübü başkanının söylediği bir sözü gazetesine aktarmakta [ya da aktarılan bu sözü yayınlamakta] sakınca görüyorsa, gerçeği halka taşıma görevini yapmaktan korkuyorsa, o ülke elden de gitmiştir/ gönülden de...

Ayrıca, Sayın Aziz Yıldırım'ın söylediği söz her hangi bir suçu mu oluşturmaktadır?

Hayır... Ve asla!

Peki, geçtiğimiz gün duruşma salonunda Aziz Başkan'dan yedikleri fırçanın içeriği [ya da özü ve esası] neden kaynaklanmaktadır?

İşte “zurnanın zıt dediği yer” burasıdır.

Yaşadığımız süreçte Türk insanı, suç işlemekten ya da ayıp etmekten değil, istemeden de olsa, birilerinin ayağına basmaktan korkmaktadır.

O birilerinin çıkarlarına, bilmeden de olsa “höt” demekten korkmaktadır.

Çevrilen çembere çelme takmış olmaktan korkmaktadır...

Medya mensupları ise, [maalesef] bu korkuyu afiyetle içlerine sindirip, hazmetmekte ve yazıp çizdiklerini kendisine gösterilen sopaların arasına sıkıştırarak “görev”ini icra etmenin yolunu/yordamını aramakta ve böylece “arz ettiği” hizmetin avantajına talip olmaktadır...

İşte Aziz Başkan’ın ettiği söz bu noktada yeniden anlam kazanmaktadır:

- Dün, “Memleket elden gidiyor,” diye açıklamalar yapmıştım. Siz hâlâ televizyonlarınızda, gazetelerinizde şikeden bahsediyorsunuz. Ne şikesi,?.. Ne şike davası?.. Memleket elden gidiyor, memleket!.. Korkmayın; biz korkmuyoruz. Erkek adam bin defa değil, bir defa ölür...

İlginç ve tarihe not düşen bir fırça!..

Anamlı bir söz

Tadını tadanlara;

- Afiyet olsun”...

**Faruk HAKSAL**

[faruk.haksal@politikadergisi.com](mailto:faruk.haksal@politikadergisi.com) [2]

## Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

**Kaynak URL (13/05/2024 - 23:06 tarihinde yazdırıldı):**

<https://www.politikadergisi.com/makale/tadini-tadanlara-afiyet-olsun>

### Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>

[2] <mailto:faruk.haksal@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>